

We moeten ophouden ons te gedragen alsof we heer en meester zijn van de natuur. Voor zover we technologie gebruiken moet die beantwoorden aan een specifiek profiel: kleinschalig circulair lokaal in harmonie met de natuur.

Die vrome oproepen tot bescheidenheid en versobering miskennen echter de werkelijke omvang van onze opdracht. Onze doelstelling op de lange termijn, zoals vastgelegd in het klimaatakkoord van Parijs, is niet zomaar om onze uitstoot wat te temperen of terug te dringen, maar om die tot nul te herleiden. En dat met een groeiende wereldbevolking plus sterk toenemende energiebehoefte in ontwikkelingslanden en dat binnen een tijdspanne van een halve eeuw. De geliefkoosde oplossingen van klimaatactivisten, zoals zonne- en windenergie, zijn helaas volkomen ontoereikend voor deze doelstelling. Ondanks de enorme investeringen en de spectaculair dalende kostprijs, staan zonne- en wind samen nog steeds slechts voor ongeveer 1 procent van de wereldwijde energieproductie. De verdere groei van hernieuwbaar energie botst op onontkoombare fysieke beperkingen, zoals extreem lage energiedichtheid, weersafhankelijkheid en groot oppervlaktegebruik. De gedachte dat de wereldeconomie tegen 2050 kan draaien op wind en zonne, is gewoon waanzin.

Een veel krachtdadige remedie voor het klimaatprobleem is kernenergie, zoals Joshua Goldstein onlangs betoogde in de Volkskrant Kerncentrale: produceert enorme hoeveelheden energie op een minuscuul oppervlak en stoot geen gram CO₂ uit. De energiedichtheid van uranium is drie miljoen keer hoger dan die van steenkool of olie, en nog vele malen hoger dan zonne- en wind, waardoor kerncentrales ook veel minder afval produceren. Toekomstige reactortypes kunnen die energiedichtheid nog fors verhogen en hun eigen afval recyclen. Bovendien behoort kernenergie tot de veiligste en minst vervuilende energiebronnen ter wereld, en levert ze stroom bij weer en wind, in tegenstelling tot hernieuwbaar energie uit bijvoorbeeld wind en water. De enige landen die er al in slaagden om hun economie te 'ontkolen', zoals Frankrijk en Zweden, steunden daarbij zwaar op kernenergie.

Het lijkt bizar dat klimaatactivisten zich al decennia hardnekkig blijven verzetten tegen een technologie die zo'n grote troef kan betekenen in hun eigen strijd. Als je echter gelooft dat technologische hoogmoed de wortel van het kwaad is, dan is het niet verwonderlijk dat je je neus ophaalt voor kernenergie. Want atomen splitsen in hoogtechnologisch reactoren, dat is wel het toppunt van prometheïsche hoogmoed, van gevaarlijk grootheidswaan. Ons klimaat redden met kernenergie, dat lijkt als brand blussen met een vlammenwerper.